

Resnično svobodna, resnično osebna

Teologija telesa za mlade

Vsi si želimo biti svobodni in svobodno vstopati v odnose, vendar se nam pri tem večkrat zatakne ob vprašanju resnične svobode. Punce se sprašujejo: naj fantu povem, da mi je kdaj nerodno, da nečesa nočem, ali sem le preobčutljiva? Je v redu, da za šolo ali zmenek oblečem tisto kratko majčko? – Tudi fante kdaj spreleti: naj se pridružim sošolcem, ki listajo po Playboyju, in ohranim ugled *pravega moškega*? In zakaj bi se moral upreti kliku na sličico razgaljene lepotice?

Ste opazili, da je v naši kulturi vse prežeto s seksualnostjo? Priljubljene pesmi (da o njihovih izvajalcih ne govorimo), revije in knjižne uspešnice, filmi in nanizanke, televizijski šovi, vmes pa tudi čisto navadni oglasi za jogurte, parfume ali pralna sredstva so nabiti z namigi na spolnost ali kar z neposredno goloto sredi belega dne, ko jih lahko spremlja vsak otrok. (Navajanje na seksualnost se denimo pri deklakah prične že pri barbikah z njihovimi oblinami in seksi cunjicami.) Tako smo kot družba počasi in neopazno zavrgli sramežljivost in jo nadomestili s pomanjkanjem sramu, (pre)drznostjo in izzivalnostjo. Na prvi pogled se nam zdi, da smo postali resnično svobodni in prosti predsodkov, če pa želimo biti do konca iskreni, je čas za priznanje: tisti občutek nelagodja in negotovosti, ki ga vztrajno ignoriramo, nas opozarja na nekaj bistvenega. Vabljeni na pot izostritve svojega pogleda! Spoznavali bomo resnično svobodo

Varuh dostojanstva
Kot moški si poklican, da varuješ dostojanstvo žensk in v njih prepoznavaš klic k ljubezni, s kakršno nas ljubi Bog. Ne nasedaj vsiljenim predstavam o pravem moškem in moškosti, namesto tega prosi Kristusa, naj prečisti tvoje želje in te nauči resnično ljubiti. Verjemi, dekleta bodo to opazila in znala ceniti.

Božja varovalka dostojanstva

Ljudje smo edina bitja na svetu, ki poznamo sram in si telesa zakrivamo z oblačili. Nekateri trdijo, da sram občutimo zaradi zastarelih in togih Cerkvenih pravil, drugi se strinjajo z idejo, da svoja telesa zakrivamo zato, ker nam niso všeč in se počutimo negotovi. Nobena od razlag ne zdrži v celoti. Se tudi vam zdi pojem sramežljivost za med staro šaro? Vam gre na živce, kadar zardite ali vam v neki situaciji postane nerodno? Ali nelagodje ob tem, da gre nekdo tako ali drugače *predaleč*, občutite kot pretirano občutljivost in lastno pomanjkljivost? Nikar! Občutek za sramežljivost in osebne meje je namreč nekaj izjemno dragocenega: je obrambni mehanizem, ki na zdrav način varuje naše dostojanstvo. Razlagalci teologije telesa nas opozorijo, naj razlago za pojav sramu iščemo na začetku 1. Mojzesove knjige, v delu, ki pripoveduje o stvarjenju. Bog je vse, kar je ustvaril, videl kot dobro, telesi prvih ljudi pa je videl celo kot zelo dobri, kar uči tudi Cerkev. Spomnimo se, da sta bila

arica lastne skrivnosti

stvo kot ženska je, da spoznaš
niti svoje dostojanstvo ter da
njaš skrivnost svojega telesa za
e namenjen. Fantje bodo to za
izicali s spoštovanjem. Če pa vse
ancu na ulici ali fantu v kratko-
ti ostane za tvojega izbranca?

Adam in Eva od začetka gola, a nista imela težav s tem – poznala sta namreč vrednost svojih teles, ki sta razodevali slavo stvarjenja, imela pa sta tudi čisti srca, zato se nista bala pogleda drugega. Njuno sobivanje je bilo napolnjeno z zavedanjem, da sta oba osebi – da sta celota, sestavljena iz telesa in duše, katere namen je drugemu podarjati nesebično ljubezen. Na žalost pa se je zgodil izviren greh, s katerim se je pojavilo poželje in nas oropalo daru, da bi v drugem prepoznavali enost telesa in duše. Mar nam je le še za telo drugega, za dušo pa ne, zaradi česar je drugi iz osebe ponižan v predmet in sredstvo naše sebične zadovoljitve. Pred tem, da bi se znašli v vlogi predmeta, nam je Bog dal varovalko: sramežljivost, ki nas sili, naj se

ilustracija: Polona LISJAK

pred izrabo umaknemo, zakrijemo, zavarujemo. Blaženi Janez Pavel II. je dejal: »Le golota, ki iz ženske napravi predmet za moškega, in obrnjenost, je vir sramu.«

Telo je ustvarjeno za svobodo in resnično ljubezen

Kultura, v kateri živimo, nas prepričuje, da ni nič narobe, dokler *samo gledaš*, ker s tem nikomur ne škoduješ. In da je super, če se oblačiš čim bolj izzivalno ter tako pritegneš pozornost. Tudi flirtanje velja le za nedolžno zabavo. Prepričani smo, da je vse to normalno, v resnici pa gre za to, da smo se naučili zatreti svoj sram, da smo sprejeli vlogo predmeta ali pa smo vanjo potisnili druge. Da, s svojimi telesi smo se nehoti in nevede naučili lagati, saj na vse te načine zanikamo najglobljo resnico o telesu, ki je znanje osebne in popolne podaritve, in zatajimo resnični jezik spolnosti, ki pravi: »Popolnoma sem tvoj, zame si oseba, vredna ljubezni, s kakršno te ljubi Bog.«

Največjo takšno laž telesa predstavlja pornografija. Nikoli prej ni bila lažje dostopna in pomeni velik izziv predvsem za fante, ki se že po svoji moški naravi hitreje odzivajo na vidne dražljaje. Vendar gre pri pornografiji za obliko spolnosti, pri kateri nihče od vpletenih ni naredil ničesar iz nesebične, podarjajoče se ljubezni. Na eni strani je, denimo, ženska, ki se je slikala gola zgolj zaradi denarja, na drugi pa moški, ki ga ob pogledu nanjo ne zanima nič drugega kot lasten užitek. Oba samo jemljeta in ničesar ne podarjata. »Moški, ki se v mladih letih navadi gledati pornografijo ali masturbirati, bo to po vsej verjetnosti prinesel tudi v zakon in svoji ženi s tem povzročal neizrekljivo trpljenje,« poudarja Christopher West, eden prvih razlagalcev teologije telesa.

Čeprav nam naša kultura dopoveduje, da lahko v svoji svobodi počnemo karkoli, to ni res. »Če svobode ne uporabljamo, ne izkoriščamo z ljubeznijo, potem postane nekaj negativnega in dá človeku občutek praznine in neizpoljenosti,« pravi papež Janez Pavel II. Moški ob pornografiji postajajo sužnji svojega poželja in brezplodnega sanjarjenja, ženske pa s svojim oblačenjem, izzivalnim ravnanjem in toleriranjem pornografije pristajajo na zmanjšanje svoje resnične vrednosti. Kristusova daritev na križu nas v popolnem nasprotju s tem opominja, da je bistvo resnične ljubezni v njeni žrtvi.

Nina Pirc Vovčko

[nina.pirc.vovcko@ognjisce.si]

Jason & Crystalina Evert in Brian Butler, *Teologija telesa za mlade* (učbenik), Ljubljana: Družina in Emanuel, 2012

